

Danmark og missilforsvaret: Helliger målet midlet?

MIKHAIL VANIN
Ruslands ambassadør
i Danmark

Politikere, eksperter og offentligheden i USA og Europa har gennem lang tid diskuteret nødvendigheden af at bygge et globalt missilforsvar, som også skal omfatte regionale elementer.

Som vi forstår det, er emnet også aktuelt for Danmark.

I august sidste år fik den danske regering opbakning fra et flertal blandt Folketingets partier i spørgsmålet om kongerigets mulige tilslutning til det europæiske segment af USA's missilforsvarssystem.

Men hvad vil det egentlig betyde for den almindelige dansker?

I hvilket omfang kan de påståede trusler anses for reelle?

Og hvor meget vil danske skatteydere betale for dette projekt, som med så stor energi fremmes af USA?

Når man taler om det danske forsvars bidrag til det globale missilforsvarssystem, indebærer det, at nogle danske fregatter skal stilles til rådighed og opgraderes med elementer af missilforsvaret.

Samtidig forsikrer man, at missilforsvarssystemet er rettet mod forskellige trusler, såsom såkaldte "ustabile" regimer, men ikke mod Rusland. Men påstanden om, at trusler fra såkaldte "upålidelige" lande skulle være aktuelle for Europa og Danmark, lyder ikke særlig overbevisende.

Hvorfor ikke samarbejde?

Kære læser, kan De forestille Dem, at en "fejlslagen stat", som vores amerikanske partnere kalder enkelte lande, vil affyre missiler mod EU? Mange europæiske lande er medlemmer af Nato, og Atlantpagtens artikel 5 virker jo stadig.

Dermed er det let at forestille sig konsekvenserne af et sådant angreb og alliancens reaktion. Man kan

godt være negativt indstillet over for politiske ledere i nogle lande, men det giver ikke automatisk anledning til at mistænke disse lande for at nære hemmelige planer om at bruge sin missilkapacitet mod Vesten.

Lad os også anskue problemet fra en anden vinkel. Hvis man antager, at der eksisterer en trussel om et missilangreb fra terrororganisationer, hvorfor skal vi så ikke forsvare os sammen? Ikke desto mindre er et russisk forslag om samarbejde om missilforsvaret blevet afvist flere gange. Til gengæld blev Rusland anbefalet at tilslutte sig opbygningen af det amerikanske globale missilforsvarssystem, dog i nøje overensstemmelse med Washingtons spilleregler.

Lad os nu kigge på den finansielle side af spørgsmålet.

Hvor meget skal Danmark betale for at tilslutte sig initiativet om det globale missilforsvarssystem?

Ifølge forskellige vurderinger kan det koste op til 1,7 mia. kr. at installere elementer af missilforsvarssystemet på en enkelt fregat. På den baggrund kan man godt forstå den store interesse fra amerikanske militære virksomheder, som kan tjene milliarder på levering af det nødvendige udstyr.

Finansiering af militærindustrien

Samtidig er der stadig tvivl om missilforsvarssystemets levedygtighed. Hvis man før talte om nogle hundreder millioner euro, så taler man nu om endnu større investeringer for at købe (igen fra USA) antimissiludstyr.

Selvfølgelig er det op til danske skatteydere at beslutte, om disse omkostninger er berettigede, og om danskerne er parate til at finansiere den amerikanske militærindustri.

Det er dog klart, at man i så fald ikke vil have mulighed for at bruge de relevante danske skibe til at løse andre opgaver i fuldt omfang.

Måske har Danmark alligevel andre prioriteter end at investere i så kostbare militaristiske projekter.

For eksempel er Danmarks deltagelse i Search And Rescue-operationer i Arktis eller i bekæmpelsen af pirateri ud for Afrikas kyst yderst aktuelt. Danmark har en af de største handelsflåder i verden, og det er svært at overvurdere, hvor vigtig sikkerhed er for landets søfart.

Det er samtidig en ubestridelig kendsgerning, at enhver opbygning af "forsvarspotentiale" vil ramme den strategiske stabilitet i Europa.

Den planlagte forbedring af kvalitative og kvantitative kapaciteter af antimissiludstyr er direkte trussel mod den eksisterende nukleare ligevægt.

Vil fremprovokere modsvar

Det er klart, at handlinger, der underminerer tilliden mellem lande, uundgåeligt vil fremprovokere et modsvar. Dermed gøres langvarig skade på systemet af internationale aftaler om våbenkontrol.

Et udmærket eksempel er USA's ensidige beslutning om at trække sig ud af ABM-aftalen.

Imidlertid råder Ruslands strategiske arsenal allerede nu over missiler, som garanteret kan gennemtrænge det nuværende og fremtidige globale missilforsvarssystem.

Man skal også lægge mærke til, at de antimissilsystemer, som er blevet udstationeret af Washington i forskellige regioner, ikke bare er lokale og ikke kun bruges til forsvar.

De er en del af det amerikanske projekt, som først og fremmest skal sikre USA's usårlighed og dermed give ubegrænset mulighed for at true dem, der ikke er enige med Washingtons ambition om dominans på den internationale arena.

Afslutningsvis vil jeg understrege, at det globale missilforsvarssystem under amerikansk ledelse desværre kun bidrager til nye skillelinjer mellem lande og en kunstig opdeling i "venner" og "fjender".

De nuværende begivenheder i verden viser endnu en gang, at fred og stabilitet kun kan opnås gennem en ligeværdig dialog mellem verdens ledende magter.